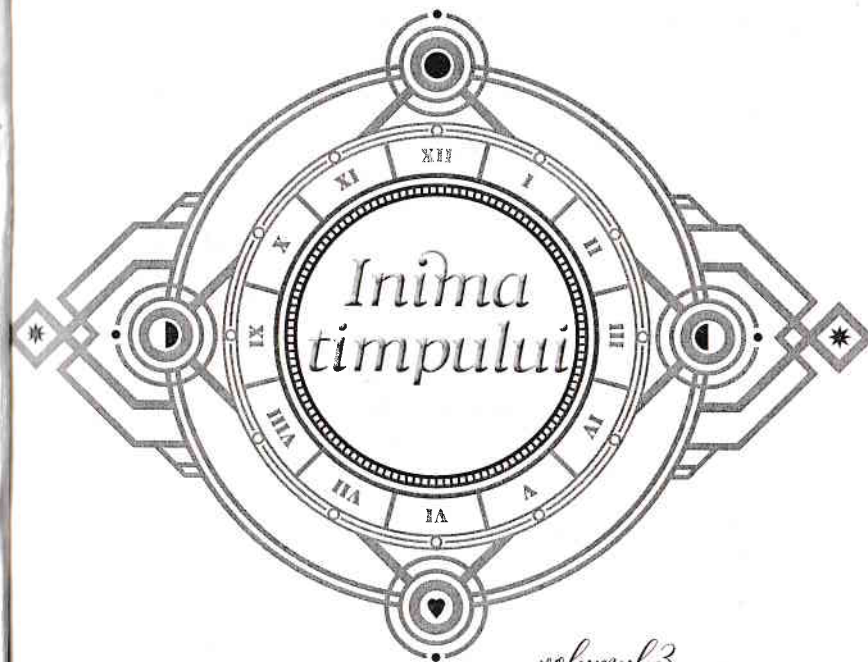

LBRIS

We know
books

MONIKA PEETZ

volumul 3

Povestile uitate

EDITURA
NICART

*Ce s-a întâmplat până acum**1 – Orașul invizibil*

În adâncul sufletului, Lena a știut mereu că este diferită. De la decesul părinților ei biologici, a locuit cu mătușa ei severă, alături de două verișoare. Nimeni nu vorbea despre trecut și nici despre accident. Senzația că nu-și găsește locul nu o părăsea.

Totul s-a schimbat când a descoperit, printre lucrurile lăsate moștenire de părinții ei, un ceas misterios cu opt arătătoare, opt butoane și o spirală numerică fără sfârșit. Împreună cu prietena ei foarte isteată, Bobbie, care cunoștea, de obicei, răspunsul la orice întrebare, a aflat că acel cronometru neobișnuit afișa data accidentului părinților săi.

Odată cu acel ceas plin de secrete, a pătruns în viața Lenei și un băiat aparte. Cu părul lui blond-deschis, aproape alb, cu mantia lungă,

neagră, și cu ochii lui de două culori diferite, părea să vină din altă lume. Dante nu doar că a influențat timpul, care a părut să curgă, dintr-odată, ba mai iute, ba mai agale, ba să facă salturi de-a dreptul, ci i-a schimbat viața. Cu ajutorul lui, Lena a călătorit în lumea fantastică a Orașului Invizibil.

Trei rețele stradale octogonale, flancate de clădiri cu mai multe etaje, înconjurau un dom octogonal, în centrul căruia se ridica spre cer o cupolă strălucitoare. Lena a aflat că acest oraș era căminul Invizibililor: călători în timp care străbat secolele și schimbă vieți, prin intervenții iscusite – viețile celor loviți prea aspru de soartă. Dante i-a dezvăluit că mama sa fusese o călătoare în timp renegată, iar Lena moștenise puteri magice de la ea.

Puternica stăpână a călătorilor în timp, Stăpâna Timpului, despre care Lena a aflat că era chiar bunica ei, a făcut tot posibilul să scape de nepoata nedorită, cât mai repede. Nu îi iertase niciodată fiicei sale că hotărâse să-și petreacă viața alături de un muritor și să aibă un copil cu acesta: pe Lena. Dar Lena era fascinată de puterile căpătate. Acum, putea călători într-o perioadă în care părinții ei erau încă în viață!

Ideea de a corecta tot ce-i mersese prost în viață i se părea atrăgătoare. Lena a încălcat, așa-dar, toate regulile și interdicțiile, împotrivindu-se chiar și sfaturilor bune ale lui Dante și ignorându-i

avertismentele, și a călătorit în trecut. A pus totul în mișcare pentru a împiedica accidentul mortal al părinților ei. Lena nu știa că, astfel, tulbura un cuib de viespi și dezlănțuia împotriva-i dușmani foarte puternici.

A descoperit, uluită, că decesul părinților nu fusese, de fapt, accidental, ci rezultatul unei lupte seculare, epuizante, pentru stăpânirea Orașului Invizibil. Harry König, stimulat de însemnări secrete ale familiei sale, care călătorise în timp în ciuda interdicțiilor, pornise pe urmele părinților ei și acum o avea în vizor pe Lena. Neștiutoare, Lena stărnise o reacție în lanț care le oferise potrivnicilor Orașului Invizibil muniția necesară și care a costat-o viața pe prietena ei, Bobbie.

Rușinată și întristată, Lena s-a întors în Orașul Invizibil și l-a rugat pe Dante să o ierte. Cu ajutorul lui, a reușit s-o convingă pe Stăpâna Timpului să-i permită o ultimă călătorie în timp, pentru a împiedica moartea lui Bobbie. Alături de ea era și Dante, care devenise mult mai mult decât un prieten.

Planul a decurs bine, până ce o întâlnire accidentală cu mama ei aproape că l-a distrus. Lena a riscat totul pentru a putea vorbi o ultimă dată cu mama sa, pentru a o atinge și a o ține în brațe. „Uită tot ce are legătură cu călătoria în timp“, i-a zis ea, la despărțire. Atunci a lovit adversarul. Lena a reușit să se desprindă din ghearele lui Harry König și să-și

îndeplinească misiunea. Apoi a revenit la viața dinainte, cu inima îndoită.

Bucuroasă de regăsirea lui Bobbie, nu i-a rămas decât să îndeplinească ultima condiție a Stăpânei Timpului. Trebuia să pună capăt legăturii cu Dante și cu Orașul Invizibil. Asta după ce l-a sărutat pentru ultima oară.

II – Noaptea bufnițelor

Cum ar putea să-l uite pe Dante? Lena a încercat să ducă o viață normală. Dar spiritele pe care le-a agitat nu mai doresc să plece. Potrivnicii Orașului Invizibil fac tot posibilul să pună mâna pe cronometrul Lenei. Strânsă cu ușa, Lena i-a strecurat ceasul magic lui Bobbie. O eroare fatală. Printr-o succesiune de evenimente nefericite, prietena ei cea mai bună s-a trezit în anul 1900 și nu a mai găsit drumul înapoi.

Lena și-a încălcat promisiunea și s-a întors în Orașul Invizibil. Într-un mare impas, a căzut la învoială cu Stăpâna Timpului. A aflat astfel că un strămoș de-al lui König era copilul nelegitim al unui Invizibil. De atunci, ca ultimă rămășiță de nemurire, furia tot mai mare s-a transmis din generație

în generație împotriva Stăpânei Timpului, alături de dorința de a căpăta puterea asupra Orașului. Dar conducătoarea Invizibililor are și dușmani în interior. Se pare că un călător în timp a făcut echipă cu cel mai înzestrat dintre toți membrii familiei König, genialul ceasornicar și iluzionist Stanislaus König, supranumit Regele Vrajitor.

Stăpâna Timpului i-a cerut Lenei să dea de urma trădătorului, care se lovise de dificultăți în alt secol. Deja exista bănuiala cumplită că acesta ar fi fost chiar Dante.

În timp ce Orașul Invizibil se pregătea pentru Noaptea Bufnițelor – ritualul de trecere a cronometrelor în mâinile noilor călători și călătoare în timp –, Lena a ajuns în anul 1900, unde, între timp, Bobbie își crease un nou cămin. Din interiorul școlii de bune maniere a domnișoarei Polle, Lena a reușit să-l găsească pe Dante. Alături de el, așa cum se temuse Stăpâna Timpului, se afla Regele Vrajitor. Inimii Lenei i-a venit tare greu să creadă ce-i vedeau ochii.

După un eveniment nocturn organizat de Regele Vrajitor, cei doi au avut o confruntare violentă. Totuși, au reușit să pună cap la cap informațiile și au conturat o bănuială teribilă: că însăși Stăpâna Timpului ar fi cea care lucrează în taină cu König. Dar în ce scop? L-au urmărit deci pe Regele Vrajitor la fabrica de ceasuri, granița magică dintre

lumea reală și Orașul Invizibil. Odată ajunși acolo, și-au dat seama ce se afla, de fapt, în spatele intrigilor Stăpânei Timpului. Lena, moștenitoare de drept a mamei sale, era singura care avea acces la Inima Timpului. Locul acela secret era un cronometru foarte mare. Acolo erau activate și reglate ceasurile călătorilor în timp, pe durata unui zbor fenomenal de bufnițe. Dar timpul nu s-a lăsat înduplecat: în locul acela puteai ajunge doar din proprie inițiativă.

Lena a aflat că Stăpâna Timpului îl asmuțise pe Harry König asupra părinților ei, spre a pune presiune pe mama sa și a o convinge să se întoarcă. Odată cu moartea mamei sale însă, puterile magice au trecut la Lena. Acum, Stăpâna Timpului lucra împreună cu adversarii săi pentru a îndeplini ade-văratul destin al Lenei. Toate acestea, pentru asigurarea viitorului tuturor celor care călătoreau în timp.

În Noaptea Bufnițelor, Lena trebuia să-și îndeplinească rolul cel nou, pentru prima dată. Stăpâna Timpului a mers până la a-și scoate propriul cronometru și a-l așeza pe König la loc de cinste. Șantajul ei a căpătat dimensiuni extreme: a amenințat-o pe Lena că, dacă nu făcea cum i se spusese, va renunța la poziția ei. Lena, uluită de cele auzite, a ratat momentul oportun...

Cazul

Mâna Lenei tremura deasupra întrerupătorului. O singură atingere ar fi fost suficientă să deschidă construcția de pe acoperiș și să lase cale liberă către punctul culminant al ceremoniei: zborul bufnițelor care purtau cronometrele pentru o nouă generație de Invizibili. Lena simțea sudoarea alunecându-i pe ceafă. Călătorii în timp care se adunaseră sub cupola superb decorată a clădirii păreau să-și țină respirația la unison. Toate privirile se îndreptaseră în sus, în așteptarea momentului în care construcția enormă de sticlă avea să se pună în mișcare. Candidații erau cuprinși de neliniște. Un val de agitație străbătea sala, din ce în ce mai puternic.

Lena trona în galeria care fusese ridicată anume pentru ceremonie, unde se adunase Comitetul Director în jurul Stăpânei Timpului. Privi spre

chipul zâmbitor al Regelui Vrăjitor, pe care măreța conducătoare a Invizibililor îl invitase la masa de onoare. Toți ochii erau ațintiți spre ea, nerăbdători. La ea și la mâna ei, care continua să tremure.

Ce să facă? Undeva, afară, Bobbie și Dante rătăceau prin timp. Aveau cronometre care urmau să primească alți posesori în cursul ceremoniei. Lena știa că predarea lor însemna o condamnare la moarte pentru cei care le deținuseră înainte. Agitată, căuta o soluție. Stăpâna Timpului o sfredelea cu o privire neîndurătoare.

Pentru că nu mai avea răbdare, își smulse propriul cronometru de pe încheietură. Conducătoarea Invizibililor era gata să arunce totul în balanță: propria putere, rolul său important, familia. Acceptase, în fond, moartea mamei Lenei, pentru a asigura continuitatea călătorilor în timp. Acum, era gata să se sacrifice chiar ea, pentru a o convinge pe Lena să-și împlinească destinul.

Lena ezită prea mult. Un zgomot infernal zguduî încăperea. Una dintre bufnițele majestuoase, cu irizații albastre, trecu fără preget prin cupola de sticlă și se prăbuși peste călătorii și călătoarele în timp, zdrobindu-se la podea, în flăcări. Una după alta, bufnițele căzură din cer deasupra Invizibililor adunați. Animalele scăpate de sub control se transformau în adevărate bombe, iar sala de festivități,

într-un câmp de luptă. O ploaie de sticlă și foc se abătea asupra adunării.

Panica o cuprinse pe Lena, iar ea lovi cu palma butonul, pentru a deschide acoperișul. Iar și iar, așa cum îi ceruse Stăpâna Timpului. Dar era prea târziu. Nimic nu mai putea opri catastrofa. Cu o viteză incredibilă, focul se răspândi în jur, cuprinse hainele Invizibililor, se agăță de ornamente și începu să consume covorul roșu, în direcția podiumului îmbrăcat în mătase. Flăcările se înălțară, scuipând scânteii în toată sala. Invizibilii se îndreptară buluc spre ieșirile de sub cupolă.

Lena era paralizată de groază și nu își dădu seama ce se pregătea în spatele ei. Atacul veni de nicăieri. Chiar înainte să-și dea seama de amploarea tragediei în desfășurare, primi o lovitură puternică. Xaver se aruncase asupra ei cu toată forța. Lena se izbi de lemnul tribunei, care fusese înălțată în grabă sub cupolă, pentru Noaptea Bufnițelor. Simți scrâșnetele și trosnetele lemnului despicat până în măduva oaselor și cum cedau, sub greutatea ei, grinzile improvizate. Cuprinsă de panică, încercă să se țină de ceva, dar nu prinse decât aer în pumn. Partea superioară a corpului ei trecuse deja peste margine și doar vârfurile degetelor de la picioare mai atingeau podeaua. Oricât ar fi dat din mâini însă, gravitația a prins-o pe Lena și a tras-o fără milă în abis.